

OPARZENIA

Oparzenia to uszkodzenia tkanek miękkich skóry, błon śluzowych, a w oparzeniach głębszych także tkanki podskórnej i mięśni, spowodowane działaniem energii:

- cieplnej (wysoka temperatura),
- chemicznej (żrące, parzące związki chemiczne),
- elektrycznej (działanie prądu elektrycznego),
- promieniowania (promieniowanie podczerwone, elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości, laserowe, jonizacyjne).

Ciężkość oparzenia zależy od:

- stopnia oparzenia,
- umiejscowienia,
- wielkości powierzchni oparzonej.

Ze względu na głębokość uszkodzenia skóry lub tkanki podskórnej wyróżnia się 4 stopnie oparzeń:

- I stopień – pojawienie się na skórze zaczerwienienia z towarzyszącym piekącym bólem;
- II stopień – pojawienie się na podłożu rumieńcowym pęcherzyków wypełnionych płynem surowiczym oraz silnego bólu;
- III stopień – oparzenie dotyczy także tkanki podskórnej, skóra przybiera barwę białą, szarą lub ciemnobrązową
- IV stopień – zwęglenie tkanek i daleko posunięta martwica.

Pierwsza pomoc:

- przerwać kontakt z czynnikami parzącymi;
- zmniejszyć występujący ból przez polewanie czystą, zimną wodą przez kilkanaście minut (oprócz zmniejszania bólu woda zapobiega również powstawaniu głębokich oparzeń) oraz przez podawanie środków przeciwbólowych. W przypadku oparzenia związkami chemicznymi należy je zmyć pod silnym strumieniem zimnej wody;
- zabezpieczyć oparzoną powierzchnię przed zakażeniem poprzez opatrunki (jałowa gaza) przy oparzeniach I, II i III stopnia małych powierzchni ciała oraz przykrycie czystymi prześcieradłami, serwetami, rozwiniętymi płacami gazy przy oparzeniach dużych powierzchni ciała;
- zapewnić poszkodowanemu możliwie szybko opiekę lekarską.